

44. Ad calumniatores et malevolos redit sententia qui omnes virtutes in vitia convertunt, sive ut adagium graecum loquitur: *φασὶν κακίς τις οἱ πονηροὶ τὰς καλὰς*. Lectionum varietas nulla adest praeter unum in membro secundo vocabulum *ऋज्ञी recto*, quod Cod. A. una cum Schol. in *मुनी* commutavit, et recte quidem, opposita si spectas: sequens enim *विमतिता* est *प्रज्ञाराहित्यं* ॥ Cetera nulla egent explicatione.
45. Singula distichi enuntiata paullulum circumscripsimus ut linguae latinae ingenio consuleremus, etenim in talibus sententiis collectivis ut ita dicam breviloquentia, coniuncta simul vocum *πολυσημεία*, obscuritatis aliquid parat praesertim si forte pronomen in genere duobus substantivis correspondet, his insuper metri necessitate transpositis, ut in Suppl. vs. 10. *राज्यं किं अज्ञाफलं* quod, nisi contextus obstaret, reddere posses: *quid sapientiae fructus valet prae imperio?* Amant enim poetae interrogatione किं res enumerare diversas (cf. vs. 18.), ita ut *libido quid de virtute* revera sit: nil inhonestius est libidine; in aliis vero phrasin solvere debemus: *non opus est hac re quando adest illa*. Quae si recte suis locis capiuntur, versum, scholiis destitutum, facile intelligamus, cuius sensus in universum est: suis virtutibus contentum hominem, malorum calumniam curare non debere, ita ut vis omnis cadat in *malam famam* in fine nominatam, quae tamen morte peior est reputanda. लोभश्च चेद् contra metrum scribunt Codd. A. et B., variant vero omnes in secundi hemistichii vocabulo किं निज्ञैः Edit. Sr., किं गुणैः B. (forte गणैः voluit) et किं ज्ञनैः A.; posterius in textum recepimus hoc sensu ut multis hominibus non sit necesse quando bonorum consortium contigerit. सुमहिमा ut Cod. A. vocabulum sequens consignavit, male सुमहीमा scribens, reiiciendum duco, idem enim स्वमहीमा denotat ac महात्म्यं.
46. Citatur versus in *Kāvyaprakāśo* p. 166. et exinde in *Sāhityadarpa* p. 357. tanquam exemplum bonarum rerum cum pravis coniunctarum, *सदस्योगः*, sive vitiis laborantium. Annotat auctor esse aliquos qui in universum sumant sententiam et ad improbum referant omnia quae enumerantur mala; alios autem qui contrarium in quovis enuntiato septenario ponant. Recte quidem, tametsi ad hominem vilem, in fine commemoratum, omnia tendant. Num मुखं अनक्षरं स्वाकृते: recte intellexerim de homine pulchro sed muto prorsus et indocto, affirmare non ausim; Scholia enim desiderantur. Veram vocabuli नृपांगनगतः scriptionem uterque supra laudatus liber rhetoricus praebet, proprie est: *qui principis atrium adit. Telum menti infixum* proverbialis est locutio pro eo quod ingratum habetur et cordolium, sic हृदयशल्यं legitur *Mālatī* p. 26. 110. *Vikramoro* p. 4. प्रियनाशं हृदि शल्यमर्पितं *Raghuo* 8, 87. et saepius.
47. Posterius hemistichium adagium sapit a sacris petatum, quod iisdem fere verbis *Saadi* expressit in *Gulist* p. 21.:

اگرمد سال کبر آتش فروزد اگر یکدم در او افتد بسوزد